

عنوان مقاله:

دگرگونی ساختار کالبدی در شهر های ایران دوره مدرن و تحول حوزه عمومی

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عیسی پیری - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه زنجان

سیده معصومه ابطی - دانش آموخته کارشناسی ارشد طراحی شهری

خلاصه مقاله:

حوزه عمومی به معنای هر آن چیزی است که متعلق به عموم مردم است و قابلیت دسترسی همگانی دارد. در شهرهای ایرانی - اسلامی شکل گیری حوزه عمومی، معطوف به مولفه های کالبدی و اجتماعی - اقتصادی و همچنین متغیر پرقدرت مذهب و ایدئولوژی اسلامی بوده است. اما در سالهای بعد از تحولات گسترده ناشی از موج دوم مدرنیته ایران، فضاهای کالبدی و جمعی شهر ایرانی - اسلامی دچار بازساخت همسان سازی ناشی از گسترش جغرافیایی مدرنیسم بین الملل شده است. در این دوره فضای عمومی از رهگذر هندسی شدن طراحی فرم مکانی به صورت عقلانی و لامکانی درآمده است. هم فرم کالبدی و هم فرایندهای اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی با یکدیگر منطبق هستند و به عبارتی روح و کالبد بر هم سازگار می باشند اما عامل آشفتگی این سیستم در دوره های بعد از مدرنیته دوم در ایران در سال های بعد از دهه 1340 و 1350 اتفاق می افتد.

کلمات کلیدی:

حوزه عمومی، ساختار کالبدی، بازساخت، شهر ایرانی - اسلامی، مدرنیته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/776748>

